

er der ikke voldsomt mange pladser til aflastning, men der opstår til gengæld desværre mange akutte situationer, hvor det vil være en meget stor hjælp både for familien og for en eventuel ægtefælle eller samlever, at der kan være en aflastning i den konkrete situation. Så vidt jeg ved, er det ikke områder, hvor vi har særlig stort overskud.

Når vi er betænkelige ved forslaget om selvvisitering, er det, fordi vi ser det som en stor risiko med den begrænsning, der er på antallet af plejeboliger og plejehjem i øjeblikket, at de svageste ældre ikke får den bolig, de har brug for inden for et kort tidsperspektiv. Det er jo selvfølgelig et stort problem, hvis det er sådan, og derfor tilslutter vi os selvfølgelig også de positive ord, der er sagt i dag om et øget byggeri af plejehjem og ældreboliger.

En sådan form for selvvisitering kan også give et uønsket pres på den ældre til at fraflytte en bolig, som den ældre egentlig har lyst til at blive boende i, fordi den ældre lige pludselig får den fornemelse, at det kan da godt være, at børnebørnene gerne ville bosætte sig her, hvis jeg nu lige passende fik flyttet en tiendedel af mit habengut hen i en plejebolig. Og den type af pres ønsker vi ikke at bidrage til. Tværtimod vil det jo være ønskværdigt, hvis frit valg til at bo i eget hjem bliver en større realitet, fordi man får en hjemmepleje, som faktisk gør det muligt.

Noget andet er, at vi meget gerne ser et arbejde sat i gang i forhold til andre boformer end dem, vi kender. Der har været spredte forsøg rundt omkring med at lave ældreboligformer, hvor netop, som hr. Villy Søvnald også nævnte, stærkere og svagere ældre kan bo sammen, og hvor man kan have et langt perspektiv for sin boligsituation også som ældre og gammel.

Det sidste er, at vi også med interesse ser frem til, hvordan regeringen vil håndtere visiteringen af par, hvordan man skaber et boligmiljø, som er hensigtsmæssigt både for den stærkt demente og for den fuldstændigt friske ældre, et boligmiljø, som kan rumme begge parters interesse og selvfølgelig behov for et udfordrende og interessant sted at bo.

Med de ord vil jeg sige, at vi ikke kan støtte forslaget, men vi glæder os meget til den fortsatte diskussion af det her område.

Tove Videbæk (KRF):

B 15 er et godt og sympatisk forslag, som Enhedslisten er kommet med. Vi ved jo, at der p.t. er mellem 4.000 og 8.000 ældre visiterede, som

er på venteliste til plejehjem eller plejeboliger. Det skyldes jo dels, at der er for få plejeboliger og plejehjem, og det skyldes dels også, at der bor over 2.000 yngre handicappede på plejehjem, som egentlig er målrettet ældre.

Det er uholdbart og uanstændigt, at det er sådan, at svage ældre skal ligge på gangene på travle sygehusafdelinger eller værre endnu: ligge alene hjemme og vente på en plads på et plejehjem eller plejebolig. Det er simpelt hen utrygt, og det er uacceptabelt i et rigt land som Danmark.

Lige så horribelt er det, som vi har hørt om i den senere tid, at ældre ægtepar, der har levet sammen i op til 60 år, dvs. at de har holdt kron-diamantbryllup, bliver skilt ad, når de bliver så gamle, at den ene trænger til lidt ekstra omsorg og støtte.

Det er virkelig modsætningsfuldt. I en periode af de ældres liv, hvor de trænger til yderligere ekstra omsorg og har endnu mere brug for hinanden end tidligere, ja, der beslutter samfundet at skille dem ad. Det er totalt uacceptabelt, og det skal naturligvis stoppes.

Kl. 15.15

Det punkt med at vælge, hvor i landet de ældre vil bo, at de ældre selv kan vælge, burde jo være en selvfølge, og i en vis grad fungerer det allerede sådan mange steder. Men den løsningsmodel på de her problemer, som Enhedslisten kommer med, er jeg dog ikke helt enig i.

Det ville naturligvis være dejligt, om vi kunne komme tilbage til at få det sådan, som da vores bedsteforældre skulle på alderdoms- eller plejehjem og simpelt hen gik hen og bad om en plads, når de syntes, at nu kunne de ikke klare det hele længere, enten de var ene, eller de var to.

Egentlig tror jeg ikke, det ville blive misbrugt, hvis der var en selvvisitering, for jeg tror ikke på, at der er nogen, der vil afgive den del af deres frihed, som man jo skal afgive, når man kommer ind et sådant sted. Jeg tror ikke, de ville afgive den frivilligt, før der virkelig var brug for det.

Problemet er bare, at vi ikke løser mangelen på ældre- og plejeboliger, ved at alle kan visitere sig selv. Det kommer der ikke flere boliger af. Derimod skal der gang i byggeriet af ældre- og plejeboliger, og der skal turbo på renoveringen af de plejeboliger, der ikke lever op til de bygningsstandarder, som er beskrevet i lovgivningen.